

Bloggbesökarbeteenden

Vad påverkar kommentering av inlägg?

Intervju

Sociologi GR (B)

Delkurs 2 – Sociologisk Metod

Uppgift 3 – Intervju

Publicerat och inlämnat 2009-12-20
0 ord inklusive rubriker

Peter Axelsson
<http://www.peterA.se>

Institutionen för samhällsvetenskap
Mittuniversitetet HT09

1. Tillvägagångssätt – val av metod

Jag valde att arbeta med ostrukturerad intervju. Jag är en person som älskar ostrukturerat, och som bygger tankar och idéer fritt och åt olika håll. Tillsammans med en intervjuperson som ska få tänka och associera fritt tror jag att det finns möjligheter att komma fram till nya och spännande infallsvinklar med endast en kort minneslista över teman, istället för en strukturerad intervjumall med tydligare frågor (Bryman, 2002:304). Att ha ett samtal som är explorativt var vad jag såg framför mig (Merriam, 1994:88).

Jag satte upp ett antal områden, teman, som jag ville undersöka och få svar på. Jag lyckades inte få svar på alla dessa teman under intervjun men fick ändå ett väldigt intressant material att analysera. Det visar lite på poängen med den ostrukturerade intervjun, just det faktum att det kan komma nya infall och perspektiv under arbetet.

Jag gav inte urvalet speciellt mycket vikt, utan valde två personer som både läser och kommenterat på min egen blogg, och som gick att identifiera och be att få intervjuas. Å ena sidan känner jag de intervjuade ganska väl, vilket kan innebära en fördel eftersom det redan finns ett förtroende mellan oss som kan underlätta samtalet. Å andra sidan finns det alltid en risk att en intervju tillåter fler generaliseringar om personerna känner varandra och delar samma förståelse för olika områden. Eftersom uppgiften gick ut på att prova intervju som teknik gjorde jag dock ett bekvämlighetsurval (Bryman, 2002:313) och använde dessa två. I ett skarpt läge skulle jag sannolikt ha valt annorlunda och dessutom haft ett mycket större underlag.

Jag hade en relativt kort intervju. Det gjorde transkriberingen av det inspelade samtalet hanterbart. Jag förstår tydligt hur utmanande det kan vara att skriva ner en dialog på ett sätt som både ger en känsla av atmosfären i rummet, beteendet hos den intervjuade och dessutom beskriver de korrekta ord som uttalats mellan samtalsparterna (Bryman, 2002:310-312).

2. Resultat av analysen

Om jag ska summera intervjun, så pekar den mot tanken att relationerna på nätet via bloggar eller Facebook, som under intervjun dök upp som ett ytterligare forum för skribenter och kommenterare, liknar relationerna i verkligheten med några olika undantag. Det innebär att det är samma regler som gör om någon är populär på en fest, ett kontor eller i kamratkretsen som om personen drar besökare och kommenterar på nätet. Huruvida det var mycket trafik som genererade kommentarer eller ej, så som Rowse (Rowse, 2006) och Nielsen (Nielsen, 2006), fick jag inget stöd för hos intervjupersonerna. De var inne på att vissa ämnen var intressantare än andra, och att det finns ett skrivsätt som lockar läsare. Det liknar litterära

kompetenser och liknar till viss del författarskap, men också den röda tråden och kontinuiteten i utvecklandet av en historia. Att skriva om sig själv och de vedermödor som man är med om kan ju bidra till att skapa en naturlig historia vilket gör att bloggar om personernas liv och leverne kan vara populära, och vilket skulle kunna förklara framgången bakom just Facebook.

Att kommentarer ges på inlägg som inbjuder till dialog var båda intervjupersonerna överens om. Det är ingen som är intresserad av att kommentera rena fakta, utan det krävs en möjlighet att skapa en dialog. Jag drogs tillbaka till Goffmans dramaturgiska modell (Ritzer, 2008:217), som en konkret beskrivning av social interaktion, egentligen oavsett vilket media denna interaktion föregås på. Scenernas observatörer och dessa observatörers observatörer kan ju ses som deltagare på nätet som antingen skriver eller läser. Antingen om det är i verkliga livet eller på nätet spelar vi människor roller och påverkar varandra i samspelet genom våra handlingar och i bloggvärlden genom vårt skrivande. Via inlägg och kommentarer visar vi upp oss för andra i syfte att uppfattas på det sätt som vi önskar. Vi observerar andras framträdanden och tolkar den information vi får så att vi bildar oss en uppfattning om de andra och oss själva. Det gäller att bli uppfattad som pålitlig och trovärdig så att vi når ut med det vi vill (Goffman, 2007:25ff). Goffman anser att det finns en ömsesidig vilja att inte rasera någons anseende och alla mönster i skådespelet beskrivs i olika ritualer som gör att vi tar oss framåt i relationen. I detta samspel gäller det att förstå situationen och förväntningar så att jag kan utveckla mitt eget handlande. Intervjupersonerna visar exempel på det genom att vara tydlig med den praxis som verkar finnas avseende innehåll i bloggen. Att rasera någons anseende på sin blogg eller Facebook-sida är inte okej och det går att trovärdigheten sjunker och sannolikt intresset för den personens information och skådespel.

Det gäller därför att alltid ha med sig den insikten i allt vi publicerar på nätet. Det finns de som observerar dig och ditt beteende, men det kan vara mycket svårare att se vilka dessa är. Vad du än gör på nätet så påverkar det dig och det anseende som du har hos andra människor, men tillskillnad från verkliga livet så agerar vi inte olika beroende på de deltagande skådespelarna och observatörerna i publiken. Eftersom vi inte ser dem när vi spelar vårt spel blir relationsdjupet eller förtroendenivåerna samma för alla. Jag kan inte ha ett större förtroende för en person, vilken jag berättar mer ingående detaljer för, och mindre förtroende för en annan, vilken jag undanhåller material. På nätet ser alla allt, även om det finns några tekniska möjligheter att styra detta. Däremot är hela poängen med en blogg att du är publik och att alla kan ta del av det du skriver. Det kräver en hel del mod och insikt att

berätta om sig själv på ett och samma relationsdjup för att nå alla som vill delta på scen, eller se skådespelet som observatör.

Goffmans teorier skulle kunna användas till än mer intressanta studier av bloggskrivare genom att använda sig av hans tankar om jag-strukturen:

Den allmänna uppfattningen om att vi gör framträdanden inför varandra är inte ny; vad som till sist bör betonas i det sammanhanget är att man kan göra sig en uppfattning om själva jag-strukturen utifrån det sätt på vilket vi arrangerar sådana framträdanden i vårt samhälle (Goffman, 2007:218).

Det skulle således bli min slutsats. Skrivandet på bloggen är en del av de relationer jag har med alla som finns tillgängliga på nätet. Jag har samma relationsdjup med dem via bloggen och det innebär att jag behöver hitta rätt nivå för mina inlägg så att de blir intressanta för ett stort flertal, men utan att de samtidigt påverkar mitt eller andras anseende negativt. Jag är en väldigt relationskänslig person och har instinktiv koll på vilka förtroendedjup jag har med olika personer, men har aldrig insett att det på nätet endast finns ett, och att det är jag som väljer, men att detta val påverkar de som vill ta del av mitt framträdande.

3. Etiska för- och nackdelar

Ett uppenbart etiskt problem i mitt fall är att mycket av det som kunde ha kommit fram, och som till viss mån nämndes, var av privat karaktär (Bryman, 2002:443). På några ställen i intervjun nämns andra personer än de som är närvarande, vilket är känsligt. Jag känner de intervjuade och även några av dem som nämns vid namn. Det gör att hanteringen av den informationen måste ske med full konfidentialitet för att inte sprida privat information om de inblandade (Bryman, 2002:448-449).

En fördel med intervjutekniken som metod är att den är relativt öppen. Personerna som intervjuas berättar om sina intryck och tankar kring det ämne som studeras. De väljer själva om de vill intervjuas, och om de vill svara på frågorna. Ur ett etiskt perspektiv är det en fördel till skillnad från vissa former av observation som sker skymundan, som dold etnografi (Bryman, 2002: 278-280).

En etisk utmaning för mig i det här fallet, var att jag kände de två inblandade. Jag fick automatiskt ett större förtroende vilket kunde locka till djupare svar än om intervjuaren varit okänd. Men samtidigt så gav sannolikt svaren mer, och blev öppnare och ärligare tack vare att trovärdigheten till mig redan var hög från första stund i intervjun.

5. Referenser

- Bryman, A., (2002), *Samhällsvetenskapliga metoder*, Liber
- Goffman, E., (2007), *Jaget och maskerna*, Norstedts
- Merriam, S. B., (1994), *Fallstudien som forskningsmetod*, Studentlitteratur
- Nielsen, J., (2006-10-06), *Participation Inequality: Encouraging More Users to Contribute*,
http://www.useit.com/alertbox/participation_inequality.html (2009-12-02)
- Ritzer, G., (2008). *Sociological Theory (7th ed)*. New York: MacGraw-Hill
- Rowse, D., (2006-10-12), *10 Techniques to Get More Comments on Your Blog*,
<http://www.prologger.net/archives/2006/10/12/10-techniques-to-get-more-comments-on-your-blog/> (2009-12-03)